

dringsforslag Nr. 6, hvor Flertallet foreslaar indsat en ny Position om, at røget, syltet eller paa lignende Maade tilberedt Aal skal have en Toldsats paa 7 Øre. Man har i Folketinget vedtaget, at der skal sættes en Told paa Ansjoser, Sardiner og røgede Laks af 7 Øre; det foreslaas nu i Ændringsforslag Nr. 5, overensstemmende med Kommissionen, til at være 15 Øre. Og naar man sætter 15 Øre for røget Laks, har man ment det passende og naturligt at sætte 7 Øre for røget, syltet eller paa lignende Maade tilberedt Aal, idet vi have ment, at vi derved bringe vor Fiskerbefolkning en Beskyttelse, til hvilken den meget vel kunde trænge.

De to følgende Forslag, Nr. 7 og 8, ere stillede af et Mindretal, hvortil jeg hører, og jeg skal tillade mig at anbefale dem. Det første gaar ud paa, at saltet Sild og Aal skal have en Toldsats paa $\frac{1}{2}$ Øre, og det andet, at røget, syltet eller paa lignende Maade tilberedt Sild skal have en Toldsats paa 3 Øre. Den nuværende Beskyttelse — thi der findes nemlig nu en Beskyttelse for saltet og røget Sild — er $\frac{3}{10}$ Sk., nu foreslaar man altsaa 3 Øre pr. Pund, hvilket er omtrent 10 pCt. af Værdien, altsaa ingenlunde nogen Beskyttelse, man kan mærke. Det vil særlig for forskellige Røgerier, baade paa Bornholm og ved Kysterne i det hele, være af stor Betydning, uden at den vil kunne have en kendelig Indflydelse paa Prisen. For den saltede Sild og Aal have vi foreslaaet den meget moderate Sats af $\frac{1}{2}$ Øre mod $\frac{3}{10}$ Sk., som den er for Øjeblikket.

Dernæst er der Ændringsforslaget under Nr. 9, som angaar Farvestoffer og Farver, og som i det hele taget stemmer med, hvad Toldkommissionens Flertal havde vedtaget, med Undtagelse af, at vi, saaledes som der staar, under Nr. 31 — det vil sige ikke Ændringsforslag Nr. 31, men Nr. 31 under det af mig nævnte Ændringsforslag, det Stykke, der begynder med „Anilin og Alizarinfarver“ — have foreslaaet, at Jordfarver og Kønrog skulde optages til en Sats af 2 Øre. Jeg skal derom bemærke, at det er den nuværende Told derpaa, det er ikke en ny Told, vi ville indføre; der findes allerede en Told paa en Skilling, hvilket endda er lidt mere, og vi have ikke fundet, at der var Anledning, alt vel overvejet, til at borttage Tolden paa Jordfarver og Kønrog, som spille en ikke lille Rolle; det gælder om Kønrog særlig for Bornholm, hvor der er en Fabrik, i mindre Maalestok ganske vist, men hvor en hel Del Mennesker have Interesse

deraf; og for Jordfarver gælder det særlig en stor Del af den fattige Befolkning i Jylland paa Heden, som indsamler Jorden, hvoraf de udvindes, og have nogen Fortjeneste deraf, som man virkelig ikke skulde fragte dem. Det vil sikkert ikke kunne mærkes i mindste Maade, om man beholdt Tolden derpaa, og det vil ikke kunne nytte nogen at ophæve den.

Ændringsforslag under Nr. 10 angaar Gruppen „Frugter“, hvor Flertallet ligeledes foreslaar at vende tilbage til Toldkommissionens Affattelse med et Par Undtagelser, som jeg skal nævne. For de saakaldte „Oranger“ — i Toldsproget kaldes de „Oranger“, til daglig Brug kaldes de Appelsiner — havde Flertallet i Toldkommissionen foreslaaet 10 Øre pr. Pund, Folketinget satte 3 Øre, og vi foreslaa den Mellevej at sætte 5 Øre. Det er en Vare, hvoraf der indføres store Mængder, og det er ganske rimeligt at have en lille Told derpaa; 5 Øre vil ikke kunne mærkes. — Den anden Post, vi foreslaa forandret, er „Vindruer“. Kommissionen havde der 25 Øre, Folketinget nedsatte den til 20 Øre, vi anse det for rigtigt at vende tilbage til 25 Øre, som Kommissionen havde.

Dernæst er der Ændringsforslaget under Nr. 12, som angaar „Glasvarer“. Forholdet er her det, at der for Øjeblikket er en Told af 7 Skilling paa det, som hedder „alle andre Glasvarer“, det vil sige Glasvarer, som ikke ere nævnte i de andre Positioner, altsaa ikke Spejlglas eller emaillet Glas eller Glas i Forbindelse med Metal. Kommissionen vedtog med Enstemmighed 15 Øre derfor. Men der er det at mærke, at de slebne, farvede, eller dekorerede Glasvarer ikke kunne produceres her i Landet under den nuværende Konkurrence med Udlandet uden at faa en lille Beskyttelse, som vi have foreslaaet saaledes, at man skulde udskille dem som særlig Position og give dem 25 Øre pr. Pd. Det er en ren Luksusvare, her er Tale om, som Regel ret kostbare Varer, og det er sikkert nok, at vor Glasindustri vilde kunne have betydelig Gavn deraf og vilde udvikle sig meget, hvis man kunde se, at det overhovedet kunde nytte at prøve paa at optage Konkurrencen med Udlandet, hvad den ikke kan, saa længe den ikke har nogen særlig Beskyttelse derfor. Medens jeg er ved Glaspositionen, skal jeg i øvrigt tillade mig at nævne et Punkt, paa hvilket vi ikke foreslaa at gøre nogen Forandring i det af Folketinget vedtagne, altsaa et af de Punkter, hvor vi have vedta-